

STOLICZEK dla młodszego rodzeństwa

Posiadanie własnego „stołu” dostarcza dzieciom w wieku przedszkolnym wielu radosnych przeżyć i zwiększa u nich poczucie samodzielności. Mając swój stolik do pracy i zabawy, próbują zagospodarować go według swego uznania i możliwości. Układają na nim swoje ulubione zabawki i książeczki, podejmują próby rysowania i malowania, chętniej spożywają przy nim swoje codzienne posiłki i odpoczywają. Stają się spokojniejsze i mniej dckuczają starszym domownikom swoim zachowaniem. Warto więc dła osiągnięcia tyłu korzyści wychowawczych zbudować dla młodszego bratczyka czy siostrzyczki — taki stolik i ustawić go w jakimś bardziej przestronnym miejscu w pokoju lub kuchni na stałe, tym bardziej że koszt materiałów jest niewielki i kłopotów z ich nabyciem jest również niewiele.

Przedstawiony przykładowo na rys. 1 stoliczek odznacza się bardzo prostą budową i jest łatwy do wykonania.

Stoliczek składa się z prostokątnej płyty wierzchniej, czworobocznej oskrzyni i 4 nóżek. Nóżki są przymocowane do oskrzyni śrubami z nakrętkami motylkowymi, co w razie potrzeby umożliwi złożenie stoliczka na płasko i przechowanie go na półce lub na szafie.

Oskrzynia jest przymocowana do płyty stoliczka za pomocą wkrętek albo kleju i gwoździ. Całość jest pomalowana farbą olejną o odcieniu seledynowym z zaznaczeniem ścianek bocznych płyty i nóżek barwą czerwoną.

Płytę stoliczka (1) o wymiarach 600 × 400 mm (może być nieco większa) — wykonamy ze sklejki (liściastej lub iglastej) grub. 5—6 mm albo z płyty spilśnionej półtwardej lub twardej o mniejszej grubości (4 mm).

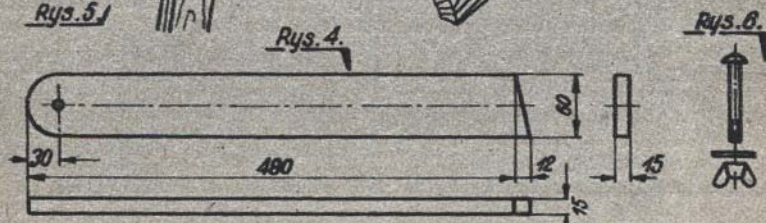
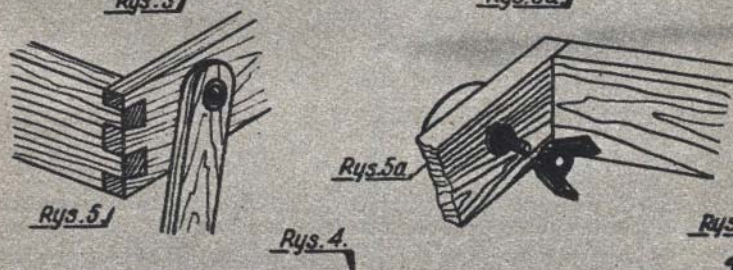
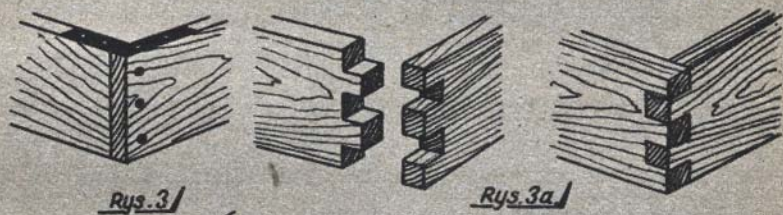
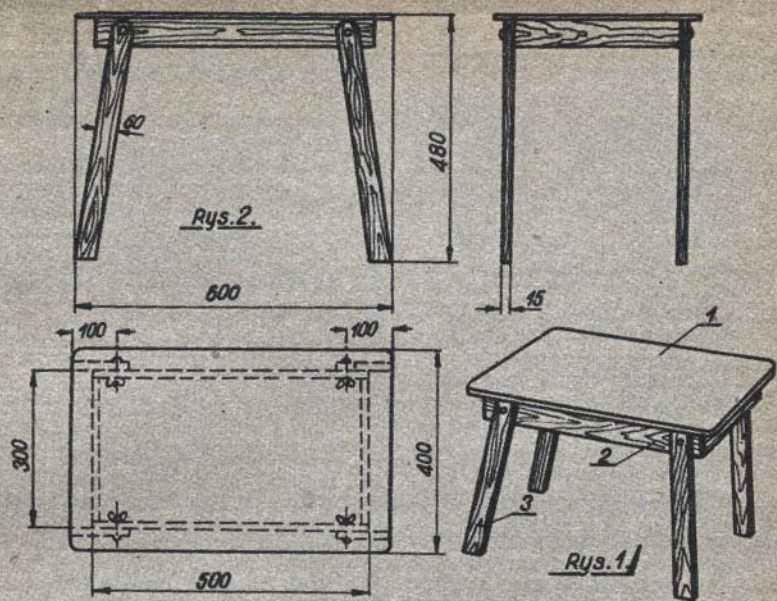
Powierzchnia sklejki i jej boczne ścianki powinny być doskonale wygładzone — gładzicą, strugiem i ściernym papierem, a naroża i krawędzie lekko zaokrąglone. Oskrzynię stoliczka wykonamy z 4 listewek o przekroju 60 × 15 mm i długości 500 i 300 mm.

Listwy te możemy połączyć w narożach zaleźnie od umiejętności albo za pomocą kleju i wkrętek (rys. 3) na tzw. styk, albo za pomocą wczepów prostych i kleju (rys. 3a).

Stosując pierwszy sposób łączenia listew należy wzmocnić je blaszankami kątownikami (od spodu). Przy stosowaniu drugiego sposobu wymaga się bardzo dokładnego wycięcia i dopasowania czopów i gniazd, gdyż tylko szczelnie dopasowane — dadzą mocne i trwałe połączenie. Po sklejeniu oskrzyni i zupełnym stwardnieniu kleju, co może potrwać około 10 godzin — oczyszczamy miejsca połączeń strugiem i wygładzamy całość ściernym papierem nawiniętym na klocek, po czym wyznaczamy na dłuższych bokach osie otworów na śruby i wywiercamy je wiertłem krętym o $\varnothing$ 6 mm w odległości 50 mm od końców oskrzyni.

Listwy przeznaczone na nogi stoliczka (3) (rys. 4) starannie wygładzamy i szlifujemy drobnoziarnistym papierem, po czym wyznaczamy na nich z jednego końca zaokrąglenia i osie otworów na śruby, a z drugiego ukośne ściecia dla odpowiedniego ustawienia ich na podłodze. Otwory wywiercimy wiertłem krętym o $\varnothing$ 6 mm, a zaokrąglenia uformujemy częściowo dłutem płaskim lub ostrym nożem i częściowo pilnikiem równiaczem. Ukośne ściecia wykonujemy piłą odsadnicą o drobnych ząbkach. Zarówno otwory, jak i ściecia powinny być wykonane bardzo dokładnie (pod kątem prostym do szerszych ścianek listew).

Przygotowane w ten sposób nogi stolika łączymy z oskrzynią (rys. 5 i 5 a) za pomocą śrub z nakrętkami motylkowymi (rys. 6). Nogi stolika przyłączamy do oskrzyni od zewnątrz, a nakrętki umieszczamy we-

wnątrz. Pod nakrętki zakładamy metalowe podkładki grub. 1 mm. Śruby skręcamy mocno, a nogi ustawiamy na jednym poziomie.

Po sprawdzeniu w ten sposób dokładności połączeń — rozkręcamy śruby, oddzielamy nogi od oskrzyni i przykręcamy do niej płytę za pomocą 10 wkrętek, po uprzednim nacierzeniu w niej i w oskrzyni odpowiednich otworów.

Połączoną w ten sposób płytę stolika z oskrzynią — szlifujemy starannie droбноziarnistym papierem ściernym i malujemy farbą olejną o wybranym odcieniu barwy. Najlepiej nadają się do tego celu farby jasne, pastelowe, o odcieniu niebieskim, różowym, żółtym i zielonym. Nakładaną pędzlem farbę rozprowadzamy równomiernie najpierw wzdłuż słoików, potem w poprzek i znowu wzdłuż, unikając przy tym tworzenia się zacieków, zwłaszcza na krawędziach. W podobny sposób szlifujemy i malujemy nogi stolika. Po nałożeniu farby — pozostawiamy pomalowane części stolika do zupełnego wyschnięcia na przeciąg co najmniej jednej doby.

Po zupełnym wyschnięciu farby (przeciśnięty do powierzchni palec nie powinien pozostawiać żadnego śladu) — szlifujemy ponownie, ale lekko, pomalowane powierzchnie papierem ściernym (startym) i malujemy je tą samą farbą po raz drugi. Schnięcie drugiej warstwy farby powinno trwać co najmniej dwie doby.

Wyschnięte części stolika łączymy ponownie śrubami i wykończamy je malując ścianki przekrojowe płyty i nóżek farbą o mocniejszym odcieniu tej samej barwy (niebieskim, pomarańczowym, żółtym lub zielonym) harmonizującym lub kontrastującym z poprzednio nałożonym i pozostawiamy znowu do zupełnego wyschnięcia na dwie doby. Po tym czasie oddajemy uroczyste stolik do użytku młodszemu braciszкови lub siostrzyczce, ustawiając go w z góry ustalonym miejscu. Wielka radość dziecka będzie dla nas sowitą zapłatą za poniesiony trud i starania.

DRABINKA

Wykonanie drabinki wg zamieszczonych rysunków jest łatwe i proste i nie wymaga wielu narzędzi (liniał, węgielnicca, piła, strug, dłuto, młotek) oraz materiałów dodatkowych (klej, papier ścierny, zawiasy, gwoździe, wkrętki, farba olejna, pędzel).

Potrzebny do wykonania drabinki materiał drzewny w postaci listew sosnowych o przekroju 75×20 mm i 90×18 mm zakupimy już obrabiony do w/w wymiarów, w sklepach z materiałami stolarskimi lub w stolarni i poddamy go dalszej obróbce wg następujących wskazań:

1. Z listew o przekroju 75×20 mm odrzynamy piłą 4 boki drabinki (każdy o dług. 1250 mm).
2. Z listew o przekroju 90×18 mm odrzynamy 8 stopni (każdy o dług. 400 mm i 2 stopnie szczytowe (każdy o dług. 450 mm)).
3. Na listwach przeznaczonych na boki drabinki, wymierzamy i wyznaczamy za pomocą przymiaru (z obu stron) miejsca na gniazda czopowe stopni i na czopy dla stopni szczytowych (tylko z jednego końca) o nachyleniu kątowym 110° .
4. Na listwach stopniowych wyznaczamy (również za pomocą przymiaru) z obu stron czopy, a na listwach szczytowych stopni również z obu stron gniazda.
5. Wyznaczone czopy i gniazda wyrzynamy piłą i wycinamy płaskim dłutem, po czym dopasowujemy je do siebie dość ciasno.
6. Przygotowane w ten sposób części drabinki sklejamy, a czopy zaklinowujemy. Po zaschnięciu kleju obie połowy drabinki oczyszczamy i szlifujemy papierem ściernym, po czym malujemy dwukrotnie farbą olejną lub bezbarwnym lakierem.
7. Po należytnym wyschnięciu (za każdym malowaniem) farby (lakieru) łączymy obie połowy drabinki zawiasami (stopnie szczytowe) i całość usztywniamy z obu stron poprzecznymi listwkami spełniającymi rolę haczyków.

Jerzy Niebojewski

